

πες μου αλήθεια...

πως θα βουτήξεις ξανά στην Εφταλού δίπλα στο Μόλυβο σε εκείνα τα κρύα διάφανα νερά,
με τόσα αγοράκια που πέθαναν χωρίς να ζήσουν;
πως θα γλυκομιλήσεις στα καφέ που βλέπουν ανατολικά στη θάλασσα της Χίου, με τόσες μάννες που ξέμειναν από δάκρυα;

με ποιο κουράγιο θα μιλήσεις για ελληνικό και ευρωπαϊκό πολιτισμό στο νησί του Ιπποκράτη,
με τη βαρβαρότητα να ναι ντυμένη με στολές της frontex;
πως θα πείς λόγια ερωτικά και θα μιλήσεις για όνειρα και αστέρια,
με ένα κόσμο πιο μαύρο από τον βυθό της θάλασσας που γέμισε κορίτσια αγκαλιά με τις κούκλες τους;

εσύ πολίτης,

μιας γρίας Ευρώπης που μυρίζει φαρμακίλα και θέλει να ανταλλάξει ένα σάντουιτς με την εργασιακή δουλεία ή τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα,

μιας καθημαγμένης Ελλάδας που ζητιανεύει σαν τους γερολαδάδες της κατοχής να συμψηφίσει ένα ρουχαλάκι με ένα υπόθετο πόνου για τη μνημονιακή κόλαση που διαχειρίζεται η κυβέρνησή της

πες μου, γίνεται;

Όταν βλέπουμε να πνίγονται παιδιά στα φρουρούμενα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, στη Μυτιλήνη, τη Χίο, τη Σάμο, γονατίζουμε από την αδυναμία και τον πόνο. Πως αλλιώς...

Με ποιά δύναμη απέναντι στον σύγχρονο "κόσμο των τεράτων", που έχει ορίσει ο μόνος δρόμος εξόδου από τον πόλεμο και πορείας προς την Ευρώπη, να περνά από το δουλέμπορο, την τρύπια βάρκα και τα νερά του θανάτου;

Και όμως υπάρχει και περισσεύει αυτή η δύναμη!

Ασφαλώς τη νοιώθουμε στο πρόσωπο της νεαρής αντάρτισσας από το Κουρδιστάν, με το όπλο στο χέρι.

Αλλά δεν αντλούμε κουράγιο μόνο από αυτή την εικόνα. Σε ηλικία 105 ετών, η Μπιμπιχάλ Ουζμπέκι ξεκίνησε από τη μαρτυρική Κουντούζ του Αφγανιστάν προς την Ευρώπη, περνώντας βουνά και θάλασσες και έφτασε ήδη στην Κροατία. Συχνά, ο 67χρονος γιος της και ο 19χρονος εγγονός της χρειάστηκε να την μεταφέρουν στην πλάτη τους.

Με αυτή τη δύναμη θα νικήσουν οι λαοί και όλη η ανθρωπότητα ενάντια στη νεκροφιλία των σκατόψυχων που τα μετρούν όλα με τα φράγκα τους και τα πολυβόλα τους.

Με αυτή τη θέληση,

*“Κάποτε θα αποδίδουμε δικαιοσύνη
μ’ ένα άστρο ή μ’ ένα γιασεμί
σαν ένα τραγούδι
που καθώς βρέχει
παίρνει το μέρος των φτωχών”*

Π.Μ.